

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 28CoP/25/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723210326
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Biščáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8723210326.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Biščákovvej a členiek senátu JUDr. Ingrid Radomskej a JUDr. Márie Benkovej v právnej veci navrhovateľa (osoby oprávnenej na výživné): A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., t. č. bytom E. D. XX, XXXXX F. - G., H., proti osobe povinnej na výživné: E. I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. J. XXXX, XXX XX A. J., v konaní o návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného na plnoleté dieťa a protinávrhu osoby povinnej na výživné na zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, o odvolaní osoby povinnej na výživné proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 28Pc/4/2023 –228 zo dňa 30.9.2025 takto

rozhodol:

I. M e n í rozsudok vo výroku II. tak, že r u š í vyživovaciú povinnosť osoby povinnej na výživné voči osobe oprávnenej na výživné naposledy upravenú rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 15P/270/2013 – 174 z 13.09.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 24CoP/5/2017 – 196 z 30.11.2017 počnúc dňom 1.8.2024 do budúcnosti.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je návrh osoby oprávnenej na výživné (plnoletý syn) na zvýšenie výživného a návrh osoby povinnej na výživné (otec) na zrušenie vyživovacej povinnosti.

II. Obsah napadnutého rozsudku

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

I. Návrh na z v ý š e n i e výživného z a m i e t a.

II. Návrh E. I. B. na zrušenie vyživovacej povinnosti vo vzťahu k A. B. z a m i e t a.

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

3. Súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 62 ods. 1 a § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“); § 2 ods. 1, § 155, § 156, § 157 a § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a § 180 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. Svoje rozhodnutie ohľadom zamietnutia návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti súd odôvodnil tým, že skutočnosť, že dieťa prerušilo štúdium, nezakladá automaticky zánik vyživovacej povinnosti rodiča, pokiaľ dieťa nie je schopné sa samostatne živiť a zabezpečiť si všetky životné potreby vlastným príjmom.

5. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

III. Obsah odvolania otca a vyjadrení

6. V zákonom stanovenej lehote podal proti predmetnému rozsudku odvolanie povinný na výživné. V odvolaní uviedol, že podáva odvolanie čo do výroku II. rozsudku. Nesúhlasí s odôvodnením rozsudku, nakoľko konštatované dôkazy nekorešponujú s listinami nachádzajúcimi sa v spise. Súd nesprávne interpretoval vyjadrenie navrhovateľa o prerušenom štúdiu, ktoré nie je podporené žiadnym listinným dôkazom. V prípade, ak navrhovateľ ukončil bakalárske štúdium mohol sa zamestnať, eventuálne mohol by zaradený do evidencie na príslušnom úrade ako uchádzač o zamestnanie. Poukázal na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/40/2014 a sp. zn. 18Co/103/2016. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku II. tak, že zruší jeho vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k plnoletému synovi.

7. Oprávnený na výživné vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že je nepravdivé tvrdenie odvolateľa, že ukončil bakalárske štúdium v júli 2024, pretože bakalárske štúdium ukončil už 31.01.2023 a od 01.02.2023 do 31.07.2024 riadne pokračoval v magisterskom štúdiu, o čom predložil aj dôkazy. Magisterské štúdium nedokončil, ale dočasne prerušil z dôvodu nezískania dostatočného počtu kreditov k dosiahnutiu magisterského titulu. Semester, a tým pádom aj pokračovanie v štúdiu, začína oficiálne v septembri 2026. V ďalšom navrhovateľ opakuje tvrdenia, ktoré už uviedol vo vyjadreniach v predchádzajúcom konaní. Na záver navrhol rozsudok vo výroku II. potvrdiť.

8. Odvolateľ v odvolacej replike poukázal na e-mail plnoletého syna súdnemu exekútorovi z 13.8.2024, v ktorom uviedol, že od augusta 2024 I. B. už nie je povinný platiť výživné a žiada exekútora, aby o tom otca upovedomil. Teda syn si uvedomoval zánik vyživovacej povinnosti. Vyživovacia povinnosť nemá charakter finančného zabezpečenia pre obdobie odloženia životných rozhodnutí, ani prekleňovacieho obdobia medzi ukončeným a hypotetickým budúcim štúdiom.

9. Ďalšie vyjadrenia v rámci odvolacieho konania doručené neboli.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie povinného na výživné je dôvodné a rozsudok je potrebné v napadnutom výroku II. zmeniť podľa § 388 CSP.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho konania bol výrok II. napadnutého rozsudku v dôsledku odvolania povinného na výživné.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav veci, preto je možné tieto zistenia prevziať, a to bez potreby zopakovania, či doplnenia dokazovania. Tieto zistenia však súd prvej inštancie následne nesprávne hodnotil a dospel k právnomu posúdeniu, ktoré nezodpovedá zákonným kritériám podstatným pre trvanie vyživovacej povinnosti.

13. Povinného odvolacia argumentácia spočíva v tvrdení, že došlo k zániku vyživovacej povinnosti, keďže navrhovateľ ukončil bakalárske štúdium, čím dosiahol schopnosť sám sa živiť a nepreukázal prerušenie štúdia.

14. Z obsahu spisu vyplynulo, že navrhovateľ predložil potvrdenie Univerzity v K. o tom, že jeho bakalárske štúdium trvalo od 1.8.2018 do 31.1.2023 a magisterské od 1.2.2023 do 31.7.2024 (č.l. 102 a 218 spisu). Vo vyjadrení doručenom súdu uviedol, že bakalárske štúdium štandardne trvá 3 roky a magisterské 1,5 roka. Jemu trvalo bakalárske 4,5 roka a magisterské by mal ukončiť 31.7.2024 za predpokladu, že úspešne zvládne všetky skúšky a napíše dostatočnú magisterskú prácu, inak sa mu predĺži štúdium o ďalší semester. Dňa 13.8.2024 navrhovateľ doručil súdnemu exekútorovi L. M. N. e-mail obsahom ktorého bolo oznámenie, že od augusta 2024 I. B. (XX.X.XXXX) už nie je povinný platiť výživné. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 16.10.2024 navrhovateľ uviedol, že štúdium od augusta 2024 prerušil a v magisterskom štúdiu bude pokračovať na univerzite v K. od februára 2025. Na výzvu súdu, ktorú si navrhovateľ prevzal 2.7.2025 ohľadom predloženia potvrdenia o návšteve školy a vyjadrenie sa či súhlasí so zrušením výživného, reagoval vyjadrením doručeným 20.8.2025 v ktorom uviedol, že potvrdenie o návšteve školy už predložil, pričom sa rozhodol pokračovať v štúdiu od budúceho roka a prihlásenie k štúdiu začína v novembri 2025. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľ uviedol, že v štúdiu chce pokračovať v septembri 2026.

15. Odvolací súd uvádza, že z ustanovenia § 62 ods. 1 zákona o rodine vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Teda táto povinnosť zaniká až okamihom, ak je dieťa schopné samostatne uspokojovať svoje potreby – táto skutočnosť sa posudzuje podľa okolností konkrétneho prípadu a nie je podmienená vekom dieťaťa. Schopnosť samostatne sa živiť je potrebné vykladať v objektívnom zmysle.

16. V tomto prípade je z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nesporne preukázané, že navrhovateľ je od 1.8.2024 objektívne schopný sám sa živiť. Navrhovateľ má ukončené vysokoškolské štúdium I. stupňa a následne plynule pokračoval aj v štúdiu magisterskom do 31.7.2024. Teda do tohto dátumu sa objektívne nemohol zamestnať.

17. Ukončenie bakalárskeho štúdia dáva dostatočný priestor, aby uchádzač bol pripravený do života. Pravdaže, pokiaľ študent nadviaže na bakalárske štúdium magisterským štúdiom, uvedené je potrebné zohľadniť ako pokračovanie v príprave na budúce povolanie. Na druhej strane je podstatné vyhodnotiť prístup študenta k samotnému štúdiu, teda či sa štúdiu venuje s dostatočnou starostlivosťou, napr. či dosiahnuté študijné výsledky potvrdzujú jeho skutočný záujem o zvolený odbor.

18. V prípade navrhovateľa, jeho prístup k štúdiu hodnotí odvolací súd ako nesústredený, čo sa prejavilo už aj v trvaní bakalárskeho štúdia, ktoré ako uviedol štandardne trvá 3 roky a on ho absolvoval za 4,5 roka. K magisterskému uviedol, že štandardne trvá 1,5 roka, on však magisterské štúdium síce navštevoval 1,5 roka, toto štúdium z dôvodu nedostatočných študijných výsledkov neukončil úspešne. V ďalšom navrhovateľ tvrdil, že štúdium má prerušené a hodlá pokračovať v štúdiu, termín pokračovania v štúdiu však opakovane odďaľuje. Navrhovateľ neuviedol príčiny, ktoré mu bránia pokračovať v štúdiu. Vyššie uvedené odvolací súd vyhodnotil ako ukončenie prípravy na budúce povolanie dňom, kedy navrhovateľ prestal pokračovať v magisterskom štúdiu t.j. 31.7.2024. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že u navrhovateľa sa nevyskytli žiadne okolnosti, ktoré by mu objektívne znemožňovali zabezpečiť si živobytie vo vyštudovanom odbore ekonómia.

19. K zmene pomerov na strane navrhovateľa od posledného rozhodnutia o výživnom, naposledy bolo rozhodnuté o vyživovacej povinnosti rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 15P/270/2013 – 174 z 13.9.2016 v spojení v rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 24CoP/5/2017 – 196 z 30.11.2017, došlo v tom, že ukončil (neúspešne) magisterské štúdium, v príprave na budúce povolanie nepokračuje, a preto dňom 01.08.2024 vyživovacia povinnosť otca k synovi zanikla.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd vyhovel odvolaniu povinného na výživné a zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku II. tak, že zrušil vyživovaciu povinnosť osoby povinnej na výživné voči oprávnenému na výživné od 01.08.2024 do budúca.

21. O náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákonne ustanovuje inak. Súd nezistil okolnosti, pre ktoré by sa mal odchyliť od všeobecnej zásady o náhrade trov konania uvedenej v § 52 CMP.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č.757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v spojení s § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).